

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10

1. Πέμπτη. Ἱερεμίου τοῦ προφήτου (ς' αἰ. π.Χ.). Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου († 1791).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. β' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 23-31).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ε' 24-30).

2. Παρασκευή. Ἀνακομιδὴ τῶν ἰ. λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 2 Μαΐου 373). (Τυπικὸν 2ας Μαΐου· περιπτῶσις α' §1.)

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «*Εὐλογητός*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» (τρὶς), ὁ προοιμιακός (ἄνευ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*»), τὰ εἰρηνικά. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», εἰς στίχους 6, προσόμοια τοῦ Πεντηκοσταρίου 3 «*Δικαιοσύνης ἐσθῆτα*», τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Χριστοῦ τὸν ἱεράρχην*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*» (βλέπε Πέμπτη Θωμᾶ ἑσπέρας). Εἴσοδος κ.λπ.. Τὰ ἀπόστιχα τοῦ Μηναίου, Δόξα, «*Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορρός*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἄψαι Θωμᾶ*». Ἀπολυτίκια, τὸ τοῦ ἁγίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον τοῦ ἱεράρχου «*Ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας*», Καὶ νῦν, ἐν τῆς ἑορτῆς (οἶον βούλει), τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια, τὸ τοῦ ἁγίου, Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Ἐσφραγισμένου*». Καθίσματα, μετὰ μὲν τὴν α' στιχολ. τὰ ἀναστάσιμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, μετὰ δὲ τὴν β' στιχολ. τὰ

καθίσματα τοῦ ἱεράρχου «*Θείοις δόγμασι*», Δόξα, τὸ ἕτερον «*Ὡς περ ἄστρον*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Μακάριος εἶ σὺ*» «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ ἱεράρχου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «*Τὴν τῶν αἰρέσεων πλάνην*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, «*Ἰδὼν μου τὴν πλευράν...*» (βλέπε Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ, καθίσματα)· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἱεράρχου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» στιχολογοῦμεν δὲ καὶ «*Τὴν τιμωτέραν*». Ἐξαποστειλάρια, τὸ τοῦ Μηναίου καὶ ἐν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους, τὰ τοῦ Μηναίου 3 προσόμοια εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Τὸ μέγα κλέος*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*», δοξολογία μεγάλη, «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος*», τοῦ ἱεράρχου «*Στύλος γέγονας*», τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ καὶ κοντάκιον «*Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ*». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– τοῦ ἱεράρχου, Ἰαν. 18, «*Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων*» (Ἐβρ. ιγ' 7-16)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ἦμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Μτθ. ε' 14-19). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*». Ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν... «*Χριστὸς ἀνέστη*».

3. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ». Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων († 283). Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἄργους († 950), Οἰκουμενίου ἐπισκόπου Τρίκκης, Θεοφάνους Περιθεωρίου (ιδ' αἰ.).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος*» κοντάκιον «*Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 3 «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*» κ.λπ., καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*», Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*». Ἀπόστιχα τὰ 4 ἀναστάσιμα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος*» (τρὶς).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς (τρῖς) καθίσματα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· «Ἀνάστασιν Χριστοῦ», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἰδὼν μου τὴν πλευράν» (ὄρα Κυρ. Θωμᾶ πρωί)· ἀφ' ς' (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς) τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι, οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ' ὥδη τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς, καὶ ἐν τέλει ὁ εἰρμὸς «[Ὁ ἄγγελος ἐβόα...] Φωτίζου, φωτίζου». Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς ἀνά μίαν. Εἰς τοὺς αἶνους, εἰς στίχους 6 (ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα...*»), ἀναστάσιμα 3 καὶ σιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 (ἃ ζήτηε εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν) «*Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου*» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ*», δοξολογία μεγάλη, «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*» καὶ κοντάκιον «*Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ*». Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ε' 21-32)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. β' ἐβδ. Ἰω. (Ἰω. ς' 14-27). Εἰς τὸ *Ἐξαίρετως* ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης τῆς ἑορτῆς «*Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα*». Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς «*Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον*» ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν...* «*Χριστὸς ἀνέστη*».

4. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «*Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δὲ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀρμαθαίας καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου*». Πελαγίας μάρτυρος († 290). Ἰλαρίου ὁσίου. Ἦχος β', ἑωθινὸν δ' (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§16-18).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ: α') πάντων τῶν ἐν Θεσσαλονίκη διαλαμψάντων ἁγίων· β') Δημητρίου νεομάρτυρος ἐκ Χώρας Τριφυλίας (14 Ἀπριλίου)· γ') Ἡλίας νεομάρτυρος τοῦ Ἀρδούνη († 1685)· δ') Σεραφείμ ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου (4 Δεκεμβρίου), ἐν Καρδίτῃ· ε') τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐν Μανδαμάδῳ Μηθύμνης ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ ἱ. ναοῦ τοῦ προσκυνήματος.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*»· κοντάκιον «*Τῇ φιλοπράγματι*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς, ὁ προοιμακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ 10 ἑσπέρια, Δόξα, «*Αἱ μυροφόροι γυναῖκες*», Καὶ νῦν, «*Παρήλθεν ἡ σκιά*». Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον «*Ἡ ἀνάστασις σου, Χριστέ σωτήρ*» καὶ τὰ «*Πάσχα ἱερὸν*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον*». Ἀπολυτίκια «*Ὅτε κατήλθες*»,* Δόξα, «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ*», Καὶ νῦν, «*Ταῖς μυροφόροις*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ., «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.] Τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου, καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων, καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τῶν μυροφόρων μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν τὰ δύο μεσώδια καθίσματα τῶν μυροφόρων μετὰ τὴν ς΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν μυροφόρων, τὸ μηνολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ τοῦ Πάσχα· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου, ἢ θ΄ ᾠδῆ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων καὶ τῶν μεγαλυναρίων ψαλλομένων ὡς ἐξῆς·

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φωτίζου...»

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζου, φωτίζου...»

* Ἀπολυτίκιον τοῦ σήμερον συνεορταζομένου ἁγίου Νικοδήμου, ψαλλόμενον, εἰ δόξοι τῷ προεστώπῃ, μετὰ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ΄. *Κανόνα πίστεως.*

Χριστὸν τὸν Κύριον ἐν νυκτὶ ἐπεσκέψατο· ἀναγέννησιν ἄνωθεν ἐκδιδαχθεὶς ἐμαθήτευσεν, ὡς κεκρυμμένος ἀπόστολος· εὐθαρσῶς διεφώνει πρὸς φαρισαίους καὶ γραμματεῖς, τὸν σωτήρα διώκοντας· ὃν νεκρὸν καθεῖλεν ἐκ τοῦ σταυροῦ, μύρα τῆ ταφῆ ἐνεγκών, Νικόδημος ὁ ἐνθερμος.

Χριστός τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου. «Ὡ θείας, ὦ φίλης...»

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα...»

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Συμφώνως, παρθένε...»

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε, χαῖρε, εὐλογημένη, χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Εὐφραίνου, ἀγάλλου...»

Εἶτα «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένη, ἀγνή παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ τοῦ πάσχα «Σαρκί ὑπνώσας» καὶ τῶν μυροφόρων ἀνὰ μίαν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Μετὰ μύρων», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθύς τὰ) ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς μυροφόροις» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφω».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. γ' Πράξ., «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν» (Πρξ. ζ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: τῶν μυροφόρων, «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας» (Μρ. ιε' 43-ις' 8).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ.

Εἰδήσεις. 1. Αἱ καθημεριναὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἷς τε τὸν ἐσπερινὸν καὶ τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ 3 ἀπολυτίκια τῆς ἑορτῆς ψάλλονται ὡς ἐξῆς· «Ὁ εὐσχήμων», «Ὅτε κατήλθες», «Ταῖς μυροφόροις» (Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα), ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τοῦ μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου μόνον τὸ «Ταῖς μυροφόροις».

2. Ἐως τοῦ Σαββάτου τῆς παρουσίας ἑβδομάδος τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῶν μυροφόρων «Τὴν Μωσέως ᾠδὴν» (μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἐνῶ εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ ἐξῆς· ἦχος β΄·

«Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις φθελγξάμενος, τὸν θρηῖνον τῆς προμήτορος Εὐας κατέπαυσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· ὁ σωτὴρ ἕξανέστη τοῦ μνήματος».

5. Δευτέρα. Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος (β΄ αἰ.). Εὐθυμίου ἐπισκόπου Μαδύτου, Εὐφραῖμ ὁσιομάρτυρος τοῦ νέου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. γ΄ ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ζ΄ 8-ζ 5, 47-60).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ΄ ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. δ΄ 46-54).

Σημειώσεις. Ὅπου τιμᾶται πανηγυρικῶς ἡ μνήμη τῆς ἀγίας, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς συμφάλλεται ἐξ ἰδιαίτερας φυλλάδος μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμφώνως μὲ τὰς τυπικὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. 23 Ἀπριλίου §§19-220· τὰ δοξαστικὰ ἐπισφραγίζονται μὲ ἰδιόμελα τῶν μυροφόρων· εἰς τὸν ὄρθρον προηγεῖται ὁ κανὼν τῆς προλαβούσης Κυριακῆς, στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμωτέραν», καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας τὸ ἀπολυτίκιον «Ταῖς μυροφόροις»· εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

6. Τρίτη. Ἰώβ τοῦ δικαίου (1700-1500 π.Χ.). Σεραφεῖμ ὁσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς († 1602), Σοφίας ὁσίας τῆς ἐν Κλεισούρα Δράμας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. γ΄ ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ν΄ 5-17).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. γ΄ ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ζ΄ 27-33).

7. Τετάρτη. Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ (351). Ἀκακίου μάρτυρος († 303).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. γ΄ ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ν΄ 18-25).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ΄ ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ζ΄ 35-39).

8. Πέμπτη. † Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 449).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκια «Ταῖς μυροφόροις», Δόξα, «Τοῦ σταυροῦ σου»· κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν μυροφόρων (ζῆτει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Τετάρτη ἑσπέρας καὶ Πέμπτη πρωί).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ «*Μακάριος ἀνήρ*». Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου (ἅπαντα ἀνὰ μίαν), Δόξα, «*Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον*». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τοῦ Μηναίου, Δόξα, «*Ἀπόστολε Χριστοῦ*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἔρραναν μύρα*». Ἀπολυτίκια «*Ὁ εὐσχήμων*», «*Ὅτε κατήλθες*», Δόξα, «*Ἀπόστολε, Χριστῶ*», Καὶ νῦν, «*Ταῖς μυροφόροις*».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Καὶ νῦν, «*Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσιν*» (Πέμπτη πρῶτὴ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰῶνων)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. Καθίσματα, εἰς τὴν α' στιχολογίαν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· εἰς τὴν β' στιχολογίαν τοῦ Μηναίου «*Ἀναπεσῶν ἐν τῷ στήθει*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου «*Τὰ μύρα σωτήρ*»· μετὰ τὸν πολυέλεον τὸ τοῦ Μηναίου «*Τὴν μνήμην τιμήσωμεν*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς Ἦχος β'. *Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.*

Πρὸς τὸ μνημά σου σῶτερ, αἱ σεπταὶ μυροφόροι ἔλθοῦσαι, τὸν δεσπότην ἀλείψασθαι μύροις, ὡς βροτὸν σε κατηπείγοντο· ἄγγελος δὲ αὐταῖς χαρὰν ἐμήνυσεν· ἀνέστη ὁ Κύριος, δι' ὃ κηρύξατε ἀποστόλοις, τὴν ἐκ τάφου ὄντως φρικτὴν τούτου ἕξανάστασιν.

Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου (ἑωθινὸν ια') ἐκ τῶν βημοθύρων «*Ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς*» (Ἰω. κα' 14-25), μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ, ὡς ἀκριβῶς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες, τῶν μυροφόρων «*Ἐσταυρώθης σαρκί*» μετὰ τῶν εἰρμῶν, τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τοῦ ὁσίου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον «*Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις*», καὶ τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Δόξα, τοῦ ὁσίου, Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς τῆς ἑορτῆς·

Ἦχος β'. *Αὐτόμελον.*

Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορὸς, σὺν μυροφόροις γυναιξίν, ἀγάλλεται συμφώνως· κοινὴν γὰρ ἑορτὴν σὺν αὐταῖς ἑορτάζουσιν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς ἀναστάσεως· καὶ δι' αὐτῶν βοῶμέν σοι· φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄφ' ἧς ᾠδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». Ἐξαποστειλάρια τὰ δύο τοῦ Μηναίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Γυναῖκες ἀκουτίσθητε*». Εἰς τοὺς αἶνους τὰ 4 προσόμοια τοῦ Μηναίου ἀνά μίαν, Δόξα, «*Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Αἱ μυροφόροι γυναῖκες*» (ζήτηι τῆ Πέμπτη εἰς τοὺς αἶνους τοῦ Πεντηκοσταρίου). Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «Ὁ εὐσχήμων», «Ὅτε κατήλθες», «*Ταῖς μυροφόροις*», «Ἀπόστολε, Χριστῶ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις*»· Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Μαΐου 8, «Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς» (Α' Ἰω. α' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Εἰσπήκτισαν παρὰ τῷ σταυρῶ*» (Ἰω. ιθ' 25-28, κα' 24-25)· «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ.

9. Παρασκευή. Ἠσαΐου προφήτου (η' αἰ. π.Χ.), Χριστοφόρου μάρτυρος († 250). Νικολάου τοῦ ἐν Βουνένοις.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ν' 40-θ' 18).
Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ζ' 48-54).

10. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν μυροφόρων». Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ. Λαυρεντίου ὀσίου τοῦ Μεγαρέως, Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας ἐπὶ τῆ μετακομιδῇ εἰς Ῥώμην τοῦ σεπτοῦ λειψάνου αὐτοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου συμψάλλεται μετὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου· εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ, πρῶτον τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν, εἶτα στίχος «*Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε...*» καὶ τὰ προσόμοια τοῦ Μηναίου· εἰς τὸν ὄρθρον, ἄνευ καταβασίων, ἑξαποστειλάρια τοῦ Μηναίου καὶ τῆς ἑορτῆς· εἰς τοὺς αἶνους 3 ἀναστάσιμα καὶ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου, Δόξα, τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, δοξολογία μεγάλη, «*Ταῖς μυροφόροις*»· εἰς τὴν λειτουργίαν τὸ κοντάκιον τῶν μυροφόρων. Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου, Κυρ. ι' ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 12-19)· «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*»· «*Χριστὸς ἀνέστη*».

11. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Μνεΐα τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας». Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τῆς Κων/πόλεως (402), Μωκίου ἱερομάρτυρος (γ΄ αἰ.). Κυρίλλου († 869) καὶ Μεθοδίου († 855) τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης ἰσαποστόλων καὶ φωτιστῶν τῶν Σλαύων. Ἦχος γ΄, ἑωθινὸν ε΄ (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§20-22).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου, πολιούχου Μυτιλήνης († 17 Φεβρ. 1795).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Ἀποστολε ἄγιε»· κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ παραλύτου (δευτεροῦντες τὸ α΄), Δόξα, «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Ὁ τῷ πάθει σου, Χριστέ» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, «Ἐν τῇ στοᾷ», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Ἀπολυτίκιον «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ τῆς λιτῆς ἰδιόμελα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου «Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων· μετὰ τὴν γ΄ ὥδην τὸ μεσώδιον κάθισμα «Ῥῆμα παράλυτον» καὶ τὸ θεοτοκίον*· μετὰ τὴν ς΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος

* Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ αὐτομέλου «Τὴν ὠραιότητα», προτιμητέον τὸ ἐξῆς ὁμοιον θεοτοκίον (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς):

«Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς ἐχώρησας, θεομήτορ· μίαν καὶ ἀσύγχυτον τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ δοξάζεσθαι δι' ὃ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη».

τοῦ παραλύτου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι τοῦ Πάσχα· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδῆς τῆς Θεοτόκου) ἢ θ' ὥδῆ τοῦ Πάσχα ὡς τῆ Κυριακῆ τῶν μυροφόρων· εἶτα «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἅγιος Κύριος», τοῦ πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» (ἄπαξ) καὶ τοῦ παραλύτου (ἐπίσης ἄπαξ).

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Κύριε, τὸν παράλυτον», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθύς τὰ) ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀπόστολος Κυρ. Παραλύτου, «Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον» (Πρξ. θ' 32-42)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα» (Ἰω. ε' 1-15). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Συμφώνως, παρθένε». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ» ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ.

Εἰδήσεις. 1. Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τοῦ παραλύτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ παραλύτου «Θαυμαστός ἐνδόξως» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»).

2. Αἱ καθημεριναὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς εἰσιν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· κοντάκιον τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τὸ τοῦ παραλύτου «Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε», ἀπὸ δὲ τῆς Τετάρτης τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

12. Δευτέρα.

Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου († 403), Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως († 11 Μαΐου 740). Θεοδώρου ὀσίου τοῦ ἐν Κυθήροις.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 1-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευ. δ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ζ' 56-69).

13. Τρίτη.

«Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ παραλύτου». Γλυκερίας μάρτυρος († 177). Σεργίου ὁμολογητοῦ, Παυσιδάκου ἐπισκόπου Συνάδων (ζ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 21-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ζ' 1-13).

14. Τετάρτη. † «Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ († 251). Θεράποντος ἱερομάρτυρος, Λεοντίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (912-929). (Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου, Τετάρτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, §§ 23-25).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Εὐφραινέσθω*· κοντάκιον «*Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (Ψαλτήριον δὲν στιχολογεῖται διὰ τὴν δεσποτικὴν ἑορτήν). Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ 3 προσόμοια «*Πάρεσιν ἢ μεσότης ἡμερῶν*» εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης*». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα «*Πεντηκοστῆς ἐφέστηκε*» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν εἰς τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*». Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρεῖς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἢ ἀκολουθία, ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τῆς ἑορτῆς «*Θάλασσαν ἔπηξας*» ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἢ θ' ὥδη ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ εἰρμὸς «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους καὶ δοξαστικόν, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον εὐθύς τὸ ἀπολυτίκιον «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*» μόνον καὶ τὸ κοντάκιον «*Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς*». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: Τετ. δ' ἔβδ. Πράξ., «*Κατέφυγον οἱ ἀποστολοὶ*» (Πρξ. ιδ' 6-18)· Εὐαγγέλιον: Μεσοπεντηκοστῆς, «*Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης*» (Ἰω. ζ' 14-30). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Κοινωνικὸν «*Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος*» (ἀνευ ἀλληλοῦα)· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

15. Πέμπτη. Παχωμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 358). Ἀχιλλεῖου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης (δ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 34-43).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ν' 12-20).

16. Παρασκευή. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου († 368).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 44-ια' 10).
 Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ν' 21-30).

17. Σάββατον. Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν ἀποστόλων (α' αἰ.).
 Ἀθανασίου ἀρχιεπ. Χριστιανουπόλεως Τριφυλίας († 1735),
 Νικολάου νεομ. τοῦ ἐκ Μετσόβου († 1617).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 1-11).
 Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 31-42).

18. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος
 ἑορτή, ἐν ἧ ὁ Χριστὸς μεσσίαν ἑαυτὸν ὠμολόγει». Πέτρου,
 Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλί-
 νου καὶ Βενεδίμου τῶν μαρτύρων (γ' αἰ.). Ἔχος δ', ἑωθινὸν
 ζ' (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§26-27).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη (ἐν Τρικκάλοις) Βησσαρίωνος ἐπισκό-
 που Λαρίσης, καὶ (ἐν Χώρα Σάμου) Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν
 Ἐφέσῳ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς» κοντά-
 κιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα
 4, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς 3 καὶ τῆς Σαμαρείτιδος 3, Δόξα,
 «Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σέ θεοπά-
 τωρ». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ
 σταυρῷ» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερὸν», Δόξα, τῆς Σαμαρείτιδος «Ὡς
 ὄφθης ἐπὶ γῆς», Καὶ νῦν, «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς». Ἀπολυτί-
 κια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεσοῦ-
 σης τῆς ἑορτῆς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ διὰ
 τὴν λιτὴν Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τρια-
 δικὰ «Ἄξιον ἐστί» ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸ
 φαιδρὸν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς».
 [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα
 καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκεί-
 μενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως
 αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων· ἀπὸ γ' ὥδῃς [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καί] τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Σαμαρειτίδος, τὸ μνηολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, ἢ θ' ὥδῃ τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων· εἶτα «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθύς τὰ) ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρόν», «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀπόστολος: Κυρ. ε' ἐβδ. Πράξ., «Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι» (Πρξ. ια' 19-30)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. τῆς Σαμαρειτίδος, «Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας» (Ἰω. δ' 5-42). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Εὐφραίνου, ἀγάλλου». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 19. Δευτέρα.** Πατρικίου ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Προύσης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τῶν 13 ὀσιομαρτύρων μοναχῶν τῆς μονῆς Παναγίας Καντάρας Κύπρου τῶν καέντων ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ τῶν Φράγγων λατινοδόξων († 1231).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 12-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ν' 42-52).

- 20. Τρίτη.** Θαλλελαίου μάρτυρος († 284). Λυδίας τῆς Φιλιππησίας (α' αἰ.)· Νικήτα, Ἰωάννου καὶ Ἰωσήφ ὁσίων, ἰδρυτῶν τῆς Νέας Μονῆς Χίου (ια' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 25-ιγ' 12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ν' 51-59).

21. Τετάρτη. «Ἀπόδοσις τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». † Κωνσταντίνου († 337) καὶ Ἑλένης († 327) τῶν θεοσεπτῶν βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων (πρβλ. τυπικὸν 23ης Ἀπρ. §34.)

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ ψαλτηρίου). Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς καὶ τῶν ἁγίων ἕτερα 3, Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Πλουσίων δωρεῶν*», Καὶ νῦν, «*Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης τῆς σῆς*». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου. Ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Σέλας φαινότατον*», Καὶ νῦν, «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς διδάσκοντός σου*». Ἀπολυτίκια «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*», Δόξα, «*Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον*», Καὶ νῦν, αὔθις τὸ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Δόξα αὐτῶν, Καὶ νῦν, «*Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς*» (βλέπε εἰς τὰ ἀπόστιχα τῆς Μεσοπεντηκοστῆς)· τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα, [μετὰ τὴν α΄ στιχολ.] τοῦ Μηναίου «*Νέος γέγονας Δαυὶδ*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ὁ πάντων ἐπιστάμενος*», [μετὰ τὴν β΄ στιχολ.] τοῦ Μηναίου «*Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ὁ δεσπότης τῶν ὄλων*», [μετὰ τὸν πολυέλεον] τοῦ Μηναίου «*Ἡ εὐσημος μνήμη σου*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἐστηκὸς ἐν τῷ μέσῳ*» (ζητεῖ αὐτὸ ὡς α΄ μεσῳδίων κάθισμα, μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν). Τὰ «*Ἐκ νεότητός μου*» καὶ λοιπά· Εὐαγγέλιον ὄρθρου (13 Νοεμ. ἐν τῇ λειτουργίᾳ), «*Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι΄ 9-16). Εἶτα «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*», ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «*Ταῖς τῶν θεοσεπτῶν*» κ.τ.λ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες οἱ δύο τῆς ἑορτῆς (ὁ μὲν πρῶτος μετὰ τῶν εἰρμῶν ὁ δὲ δεύτερος ἄνευ εἰρμῶν καὶ ἄνευ τῶν τριαδικῶν τροπαρίων) καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ μεσῳδίων κάθισμα τοῦ Μηναίου «*Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ β΄ μεσῳδίων κάθισμα τῆς ἑορτῆς «*Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ*». Ἀφ' ς΄ κοντάκιον καὶ οἶκος τῶν ἁγίων καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασαί «*Θάλασσαν ἔπηξας*» ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμωτέραν ψάλλεται ἢ θ΄ ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Μηναίου, καὶ ὁ εἰρμὸς*

«Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Ἐξαποστειλάρια, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Μηναίου καὶ αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἶνους (ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς...*»), τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς καὶ 3 τοῦ Μηναίου (παραλειπομένου τοῦ 4ου), Δόξα, «*Ὁ τῶν ἀνάκτων ἀναξ*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Φωτισθέντες, ἀδελφοί*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὸ «*Εὐλόγημένη*» τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρεῖς. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*» καὶ «*Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον*», κοντάκιον «*Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς*». Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, Μαΐου 21, «*Ἀγρίππας ὁ βασιλεύς*» (Πρξ. κς' 1, 12-20). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ζῆτει Νοεμ. 13 εἰς τὸν ὄρθρον, «*Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος*» (Ἰω. ι' 1-9). Τρισάγιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Κοινωνικὸν «*Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα...*». «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ: «*Πληρωθήτω*», «*Εἶη τὸ ὄνομα*» καὶ ἀπόλυσις.

- 22. Πέμπτη.** Βασιλίσκου μάρτυρος († 308)· Δημητρίου καὶ Παύλου νεομαρτ. πολιούχων Τριπόλεως τῆς ἐν Πελοποννήσῳ· μνήμη τῆς β' Οἴκουμ. συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει (381).

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ σήμερον ἕως τοῦ Σαββάτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος «*Ὁ πατάξας Αἴγυπτον*» (μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*»).

2) Ἐπίσης μέχρι τοῦ Σαββάτου κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται τὸ τῆς Σαμαρείτιδος «*Πίστει ἔλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι*».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιδ' 20-ιε' 14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. θ' 39-ι' 9).

- 23. Παρασκευή.** Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ († 821). Μαρίας μυροφόρου τοῦ Κλωπᾶ, Συνεσίου ἐπισκ. Καρπασίας τῆς Κύπρου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ε' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 5-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ι' 17-28).

- 24. Σάββατον.** «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος». Συμῶν ὀσίου τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει († 590).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν· ἕξαποστειλάριον καὶ κοντάκιον μόνον τὰ τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρειτίδος. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἔβδ. Πράξεων (Πρξ. ιε' 35-41)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ι' 27-38). «᾿Αξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἄγαλλιᾶσθε, δίκαιοι»· «Χριστὸς ἀνέστη»· «Εἶη τὸ ὄνομα».

25. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ϛ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». Ἡ γ' εὗρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρομοῦ καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου (850). Ἦχος πλ. α'· ἑωθινὸν η' (τυπικὸν 25ης Μαΐου §3, καὶ 8ης Μαΐου §§ 7-9).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4, τοῦ τυφλοῦ τὰ 2 ἰδιόμελα ἀνὰ μίαν, καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, «Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον «Σὲ τὸν σαρκωθέντα» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Δικαιοσύνης ἡλίου». Ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Ὡς θεῖον θησαύρισμα», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἡχοῦ, τὸ ἰδιόμελον τῶν αἰῶν «Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους» ἀνευ στίχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον τοῦ Πεντηκοσταρίου «Ὅλον τὸν βίον», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Νεῦσον παρακλήσεσι», τὰ τριαδικὰ «᾿Αξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή «Ἄγγελικῇ ὁράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α' στιχολογίας (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Χαῖρε, πύλη Κυρίου»)· εἶτα τὰ ἀναστάσιμα τῆς β' στιχολογίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν· εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου «Ἐκ γῆς ἀνατεῖλασα», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «Ὁ Ἡρώδης Πρόδρομε», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοιον

«Προστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἢ πάντων βόηθεια».

Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· μετὰ τὴν γ΄ ὥδην τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μηναιίου, τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Προδρόμου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τοῦ τυφλοῦ· μετὰ τὴν ς΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ τυφλοῦ, καὶ τὰ συναξάρια Μηναιίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Τῷ σωτήρι Θεῷ*» (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου) ἢ θ΄ ὥδη τοῦ Πάσχα ὡς τῆ Κυριακῆ τῶν μυροφόρων· εἶτα ὁ εἶρμος «*Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ τοῦ Πάσχα «*Σαρκὶ ὑπνώσας*», τοῦ Μηναιίου «*Ἐν τῇ εὐρέσει Προόδρομε*» καὶ τὸ τελευταῖον τῆς ἑορτῆς «*Παράγων ὁ σωτὴρ ἡμῶν*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ (ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς...*») ἀναστάσιμα 3, τοῦ Μηναιίου 3, καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερὸν*» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «*Τίς λαλήσει*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», «*Ὡς θεῖον θησαύρισμα*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». Ἀπόστολος* τοῦ Προδρόμου, Κυρ. ιε΄ ἐπιστ., «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτῶν φῶς λάμψαι*» (Β΄ Κορ. δ΄ 6-15)· Εὐαγγέλιον Κυρ. τοῦ τυφλοῦ, «*Παράγων ὁ Ἰησοῦς*» (Ἰω. θ΄ 1-38). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*». Κοινωνικὸν «*Σῶμα Χριστοῦ*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

26. Δευτέρα. Κάρπου ἐκ τῶν 70 (α΄ αἰ.). Ἄλφαιου ἀποστόλου.

Εἵδησις. *Τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τρίτῃ τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ τυφλοῦ* «*Γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν*»· ἐάν

* Μετὰ προκειμένου τῆς 25ης Μαΐου ἢ τῆς 24ης Ἰουνίου. Ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου ἢ τῆς Κυριακῆς τοῦ τυφλοῦ.

έορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι «Τῷ σωτήρι Θεῷ»· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν τὸ κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ζ´ ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιζ´ 1-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ζ´ ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ια´ 47-54).

27. Τρίτη. «Ἀπόδοσις τῆς έορτῆς τοῦ τυφλοῦ». Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος (ς´ αἰ.). Ἰωάννου ὁμολογητοῦ τοῦ Ῥώσου († 1730).

Τὴν ἀκολουθίαν βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, πρὸ τῆς έορτῆς τῆς Ἀναλήψεως (τὴν β´ διάταξιν)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ζ´ ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιζ´ 19-28)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ´ ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιβ´ 19-36). «Ἄξιον έστίν».

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ῥώσου, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος συμψάλλεται μετὰ τῶν ὕμνων τῆς ἀποδόσεως (πρβλ. Τ.Μ.Ε., Μαΐου 21, §6).

28. Τετάρτη. † «Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πάσχα». Εὐτυχοῦς ἐπισκόπου Μελιτινῆς († α´ αἰ.). Ἑλικωνίδος μάρτυρος († 244)· μνήμη α´ Οἰκουμενικῆς συνόδου ἐν Νικαία (325).

Εἰς τὴν θ´ (τρίψαλμον). Ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον»· κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα».

Εἰς τὸν έσπερινόν. Ἀντὶ τοῦ «Εὐλόγητὸς ὁ Θεός», ὁ ἱερεὺς θυμῶν ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέξης ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ», εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» 10κις, ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ἀλλὰ μετὰ τὴν εἴσοδον τὸ τῆς ἡμέρας προκείμενον. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ διακαινησίμῳ έβδομαδί (τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» διαλογικῶς).

Ἀντὶ μεσονυκτικοῦ ἡ έναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Δόξα τῇ ἁγία», «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς ἐν τῷ έσπερινῷ, τὰ εἰρηνικὰ καὶ εὐθὺς ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ὥδης ἡ καταβασία τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), τὸ «Ἄναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ ἡ αἴτησις ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Πάσχα, μόνον τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ εὐθὺς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρὶς) καὶ «Ἄναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (τρὶς) καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν εἴσοδον «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι»,

«Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος: –μετὰ προκειμένου τοῦ Πάσχα– τῆς ἡμέρας, Τετ. ς' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιη' 22-28)· Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Τετ. ς' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιβ' 36-47). «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου»· «Σῶμα Χριστοῦ». Τὸ «Χριστός ἀνέστη» ἅπαξ ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ τρις ἀντὶ τοῦ Εἶη τὸ ὄνομα. Ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα ἐν τέλει διαλογικῶς.

Σημειώσεις. Ἐν τῇ τραπέζῃ ἐπιτρέπεται κατάλυσις ἰχθύος (βλέπε Πεντηκοστάριον, Τετάρτη πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ Πηδάλιον σ. 789).

29. Πέμπτη. † Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος. Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπισκ. Ἀλεξανδρείας († 328). [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453).]

Ἡ θ' τοῦ Πάσχα, ἐν ἣ ἀποδίδεται ἡ ἑορτή.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» τρις καὶ ὁ προοιμακός, ἄνευ Ψαλτηρίου. Τὰ ἐσπερια στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτερουμένου τοῦ πρώτου), μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν, καὶ ἐφεξῆς ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν. Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστός ὁ ἀληθινός...» καὶ εἶτα τὸ «Δι' εὐχῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ «Εὐλογητός ὁ Θεός», εὐθύς τρισάγιον κ.λπ.· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· ἀπολυτικίον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτικίον τρις. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου» κ.λπ., τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου (ὃ περ ἀναγινώσκειται ἐκ τῶν βημοθύρων), κανόνες καὶ καταβασίαι ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀντὶ τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων, τοῦ μὲν α' μετὰ

στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον τοῦ δεσπότου», καὶ ὁ εἰρμὸς «Χαίροις, ἄνασσα». Ἐξαποστειλάριον (τρῖς), αἴνοι, δοξολογία μεγάλη, «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῶ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι ἄλληλουῖα».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πρξ. α' 1-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν» (Λκ. κδ' 36-53).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῶ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος· ἄλληλουῖα»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ»· «Πληρωθήτω»· «Εἴη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ τοῦ ψαλέντος τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς ἑσπερινοῦ ἄρχεται προτασσόμενον τοῦ προοιμακοῦ τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ'.

2) Ἔως τῆς ἀποδόσεως, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, καταβασαίαι ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ «Θεῖω καλυφθεὶς».

3) Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως στιχολογοῦνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς»· κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας»· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν», ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ» καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν «Εἴη τὸ ὄνομα» ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

30. Παρασκευή. Ἰσαακίου ὀσίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων († 383).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιθ' 1-8).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιδ' 1-11).

31. Σάββατον. Ἐρμείου μάρτυρος (β' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. κ' 7-12).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιδ' 10-21).